

Årets idrottsförbund (Ur Sveriges central förening för Idrottens främjande 2014)

Simförbundet får utmärkelsen och 250 000 kronor, inte bara för ett framgångsrikt idrottsår med 10 medaljer i EM, varav 3 guld, utan också för att aktivt och framgångsrikt ha arbetat för jämställdhet på alla nivåer inom förbundet. Dessutom har Svenska Simförbundet med olika projekt en stark ambition att lära alla simma, särskilt människor från andra kulturer.

Simförbundet fjärde gången gillt.

Med utmärkelsen "Årets Idrottsförbund 2014" är Svenska Simförbundet det första förbund som når upp till 4 stycken utmärkelser i SCIF:s "Stora pris till Årets Idrottsförbund". Priset som instiftades 1967 har tillfallit Simförbundet 1972 och 1980 – två anmärkningsvärda toppidrottsår för simidrotten med stora olympiska framgångar och sedan också år 1999.

Priset 2014 bottnar i en bredare bas med ett mer utvecklat idrottsförbund – där integrationsarbete, en jämställdhetsplan värd namnet, starkare kopplingar mot samhällskrav men naturligtvis också med en elitidrott som låter tala om sig. Men när man kokar ner allt positivt runt simidrott är det en formel som slår allt annat och som är riktigt unikt – idrotten är tvåkönad – på riktigt

Simförbundet är ett förbund som inom sina ramar inte bara arbetar med simning. Simidrott har blivit det samlade namnet för idrotterna – simning, simhopp, konstsim och vattenpolo som organiseras inom Simförbundets område. Ibland adderar man också simning i öppet vatten som en femte idrott och särskiljer den från sk. bassängsimning. Simning i öppet vatten som på svengelska kallas Open Water. OW är ju sedan 2008 en olympisk idrott. En idrott som efter det olympiska inträdet har fått ett stort uppsving. Ett uppsving som också är mycket starkt i vårt land. Detta trots en extrem kort säsong hos oss. Ett mycket bra mått på detta uppsving är antalet tävlingar i öppet vatten som tillkommit de senaste åren. Ett annat mått är hur öppetvattensimningens flaggskepp i landet – Vansbrosimningen har tagit steg framåt och utvecklats

Skall man sätta siffror på hur stort Simförbundet är – så kan man vid dags dato notera runt 121 000 medlemmar – det är enligt RF-statistik för 2013 – det tionde största idrottsförbundet i landet. Tar man i beaktande och rankar antalet aktiviteter enligt samma statistik så hamnar Simförbundet på en femte plats. Hög aktivitet indikerar att simningen har många aktiva medlemmar och många aktiva medlemmar visar på att medlemmarna är förhållandevis unga.

Hur mycket tävling är det?

Skall man sortera medlemmarna efter det som vi kan kalla tävlingsidrottare och övriga medlemmar - är antalet av den första kategorin runt 20 000 stycken individer. Då inrymmer vi licensierade simmare, tävlingssimmare som är yngre licenskravsåldern samt simhoppare, konstsimmare och polospelare.

Tar vi och för en kort stund och lägger alla dessa individer som sysslar med tävlingsidrott – åt sidan –

blir det kvar ca 100 000 stycken människor. En försvarlig mängd personer – som främst finns i kursverksamhet som simskolor, babysim, teknikskolor, crawlskolor och vad vi nu kan kalla dem. Här finns också en grupp människor som är över 20-25 år och aktiverar sig med motionsimning och en del finns med i den utvecklade mastersverksamheten – som veteranidrotten inom simningen benämns som. Men antalet traditionella motionärer är inte så högt. Dragkampen om dessa är stark ute i landet – där anläggningsägare och -driftare – är starka konkurrenter om själarna.

Detta är en grovhuggen sortering av medlemmarna i de svenska simklubbarna och framdeles kan man tro att denna sorteringsordning också kan bestå. Anläggningsutbudet styr sorteringen starkt. Egna anläggningar för simklubbar finns i dags dato inte i Sverige – med några få undantag.

Det nya sim-Sverige växer fram

Det är främst inom ramen för det som kallas simskolor eller som vi på finare pedagogiksvenska kallar - elementär simundervisning - som det under senare år har utvecklats verksamhet som på ett bra sätt integrerar människor från andra kulturer än vår egen. Denna simskoleverksamhet som numera är spridd över hela landet - kommer att ge ringar på vattnet och bidra till utveckling också för andra delar av verksamheten – inom några få år. Ett mycket starkt integrationsarbete med bl.a. vuxensimskolor har dessutom öppnat många andra dörrar för simningen. Inte minst ekonomiskt och politiskt. Integrationsverksamhet är ett bra smörjmedel när det gäller att planera framtida simanläggningar. Ja, det kan numera sägas vara en förutsättning.

I Malmö – som är en av de städer som har störst andel av s.k. ”första och andra generationens invandrare” – i sin befolkning - startade man tidigt med att engagera människor från andra kulturer – i verksamheten. Man upptäckte också snart i simklubbarna att för att kunna jobba optimalt med simskolor måste man ha invandrare – inte bara som elever utan också som ledare och instruktörer. Detta har efter darrig start, nu - mer eller mindre blivit en naturlig del vardagen. Man ser det inte som något som ”sker under galgen” – utan att genom locka t.ex. gymnasieelever att jobba som simlärare får man naturliga integrationsprojekt. Verksamheter som numera inte har påkltrade epitet som ”projekt” – utan alltmer – som sagt - är en del av vardagen.

Man lär sig som idrottsförening snabbt att förhålla sig till denna del av samhällsförändringen som sker nu – bara man har den rätta viljan. Okunskap och trångsynta föreningsledare kan här stå i vägen för klubbarnas utveckling.

I Malmö kan man konstatera att jobbsysslorna i simklubbarna, många gånger går i arv mellan syskon och att sysselsättningsgraden av invandrare i simföreningarna nästan är fas med de 33 % av befolkningen i rikets tredje stad som består av just – det vi ibland kallar - första och andra generationens invandrare.

När man tittar in i den del av simningen som vi ovan kallar ”tävlingsidrott” visar det sig att integrationsarbetet på simskole- och kursnivå börjar ge frukt också där. Antalet invandrarbarn som engagerats inom denna sektor av svensk simidrott – ökar. Detta utan att vi i dag kan sätta riktiga siffror på saken – kan man konstatera faktum. Förhoppningsvis är det någon som vill sätta tänderna i att undersöka detta vidare. På ungdoms, junior och snart också på seniornivå genomsyras verksamheten av integration.

Jakten på mediautrymme

Simningen tycker som många andra idrotter – att man i media - får stå tillbaka för bollidrotterna och att man inte får den exponering som man är värd. Detta är en sanning med modifikation. Simningen får mycket plats – när man **kan** prestera. Det betyder att man i stort sätt har haft 100% täckning i TV de senaste femton åren när det gäller internationella mästerskap. Andra delar av simidrotten som nått TV-skärmarna är World Cup. World Cup är en tävling som under många år har haft ett delarrangemang i Sverige (i Göteborg/Malmö/Stockholm) men sedan två år tillbaka inte arrangeras i vårt land. Tyvärr har World Cup behandlats styvmoderligt av det internationella simförbundet – FINA. Ekonomi har satts framför sport. Det betyder att arrangörsstäderna numera mer är Doha, Dubai, Beijing, Moskva än tidigare Milano, Malmö, Paris och New York. Simningen är ju inte ensamt att drabbas av politiskt/ekonomiska faktorer på detta viset.

Simningen har också genom att vara ett av huvudnumren i SM-vecka / sommar - nått ut med nationella mästerskap. Snart är det bara kortbane-SM under vintersäsongen som skall tas till vara i TV. Kortbane-SM finns snart i TV-rutan - var så säkra. Historiskt har simningen varit stark i Tv-tablån. Under tidigt 60-tal och vi talar 1960-tal – så sändes det förhållandevis mycket av den tidens simlandskamper men även Sum-Sim – en tävling som vi uttyder som Svenska Ungdoms Mästerskapen i simning – har televiserats understundom av Sveriges Television. Så illa har det inte alltså inte varit.

Tittarsiffrorna på simning i TV har under årens lopp också legat på hög nivå. Inte som VM-kvalmatcher i fotboll men tillräckligt bra för att sändande bolag skall vara nöjda. Det finns också anledning att tro att simningen (och andra mindre idrotter) kan få mer plats i TV i framtiden – när bollidrotternas rättighetskostnader sticker iväg ännu mer.

Simlandslagets framtid

Det tog många år för simningen att komma fram till att samlas runt någon form av nationellt elitcentra. Många starka lokala viljor höll emot runt om i landet. Dessutom mötte man starkt lokalt motstånd i Stockholm och på Eriksdalsbadet – där elitcentrat skulle placeras. Men man nötte ner motståndet och till slut kunde NEC eller Nationellt Elit Centra starta. Sedan tog det ytterligare tid innan man fick ordning på organisationen men idag finns det en organisation som fungerar och en kedja av människor runt omkring – där alla strävar mot samma mål. Det innebär att resultaten är på väg. Främsta idrottsutövaren i NEC är Jerring prisvinnaren och världsrekordhållerskan, Sarah Sjöström. Bakom henne finns en drös simmare som kommer att låta höra om sig de närmaste åren. Det är t.o.m. så att svensk simning är på väg att få ordning på herrsimningen – återigen. Herrarna var dominerande i simningen i vårt land fram till millennieskiftet. Efter detta så har man inte varit högst upp på barriaderna. Men det laddas – skall ni veta. Det laddas också för att kunna notera det första svenska kvinnliga OS-guldet någonsin. Sex herrar har vunnit simguld genom tiderna. Ingen dam. Simhopp har kvinnliga OCH manliga guld på sin meritlista - men simningen jagar. Kanske jakten snart lyckas. Vi får se i Rio 2016.

Var finns hoten mot simidrotten?

Kan man se någon form av scenario som kan motverka simidrottens utveckling? Ja - om man tar på sig "djävulens simglasögon" kan man skymta två områden – där simidrott har en skakig framtid eller rättare sagt där vi kan se några orosmoln.

Det är först på – Anläggningsidan - man kan ana problem. Svenska simhallar och oftast med fyrkantiga bassänger (per definition är fyrkantig bassäng bättre som sport/idrottsbassäng än bassänger med udda formval) är byggda till allra största delen mellan åren 1968 till 1972.

Minnesgoda läsare kan då erinra sig den stora kommunsammanslagningen i den här perioden. Om man i bakhuvudet har med sig att "bäst före datum" oftast ligger 50 år efter öppningsdatum för simanläggningar – kan räknekunniga enkelt få fram att dessa anläggningar tar slut någonstans mellan 2018 och 2022. Inte alltför många år bort. Kommer dessa att ersättas? I många fall, JA, men i alldeles för många fall -NEJ. Räddningsplankan är att den obligatoriska simundervisningen som lagstadgas i läroplanen – och som sätter press på kommuner att bygga bad.

Nu skall man också i beräkandet ta med att simhallar inte är de billigaste anläggningarna att uppföra men när vi kommer till driftskostnaderna – ja det är då kostnaderna börja skjuta i höjden. Här anas orosmoln och kan bli ett problem i många av våra kommuner.

Ett annat gungfly är de ideella krafter som måste till för att arrangera tävlingsverksamheten i främst tävlingssimningen. En simtävling är rejält personalkrävande. Idag är trenden att föräldrar och andra simintresserade sätter sin egen fysiska aktiviteter före nedlagd tid att stötta andras idrottande. Simtävlingar är en viktig plattform för en simklubbs aktiviteter. Inte bara för klubbens ekonomi utan kanske mer som en utvecklingsstation för tävlingsidrotten. Utan ett stort utbud av tävlingar – ingen toppidrott i slutändan.

Men sammantaget – trots vissa anläggningsmässiga farhågor och engagemangsmässiga frågetecken – så är simningens eller låt oss kalla det simidrottens, framtid väldigt ljus. Simidrottens grund som tvåkönad idrott, det lagstadgade behovet av simundervisning, den låga skaderisken plus en hel del andra positiva – basala funktioner – gör att simningen skall se framtiden an med tillförsikt.